

اطلاعیه کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) به مناسبت هفدهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

هفده سال از قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ و بیش از دو دهه از تیرباران و به دار آویختن هزاران زندانی سیاسی در اوایل دهه ۶۰ گذشت. رژیم جمهوری اسلامی بعد از کسب قدرت در ایران، برای تثبیت موقعیت خود، زندان‌های سیاسی را که به دست توده‌های مردم در جریان قیام ضد سلطنتی برچیده شده بودند، مجدداً بازگشائی کرد و بعد از یک سرکوب خونین سراسری در اوایل دهه ۱۳۶۰، ده‌ها هزار زن و مرد دگراندیش و مبارز سیاسی را که در برچیدن بساط سلطنت نقش فعال ایفا کرده بودند، دستگیر و به زندان افکند. ابعاد دستگیری‌ها در آن سال‌ها بقدری وسیع بود که رژیم زندان‌های بی‌نام و نشان بی‌شماری به زندان‌های موجود اضافه کرد. دستگیرشدگان به شدت تحت شکنجه‌های روحی و جسمی قرار گرفتند و هزاران تن از آنان در محاکمات چند دقیقه‌ای به مرگ محکوم شده و به جوخه مرگ سپرده شدند. با این حال، هزاران زندانی که از کشتارهای اوایل دهه ۶۰ جان سالم به در برده بودند، به زندان محکوم شدند و سال‌ها در شرایط غیرانسانی میان مرگ و زندگی بسر بردند. خرداد ۶۷ رژیم ناچار شد قطع‌نامه پایان جنگ را به پذیرد. اما با پایان جنگ، رژیم می‌باید به مطالبات و خواسته‌های اجتماعی که در دوران جنگ سرکوب شده بودند، به ویژه فشارهای داخلی و خارجی برای آزادی زندانیان سیاسی پاسخ می‌داد. رژیم در پاسخ به این مطالبات، راه سرکوب خونین در زندان‌های سیاسی را برگزید. از این رو، طی ماه‌های مرداد و شهریور ۶۷، دست به جنایت بارترین اقدام دوران حکومت خود زد و هزاران زندانی سیاسی را که سال‌ها پیش به حکم بیدادگاه‌هایش به زندان محکوم کرده و دوران اسارت خود را می‌گذراندند، در دادگاه‌های تفتیش عقاید به مرگ محکوم کرد و گروه گروه به جوخه اعدام سپرد. اجساد آنان را نیز بی سرو صدا در گورهای جمعی بی‌نام و نشان دفن کرد.

با گذشت هفده سال از این جنایت بزرگ ضد بشری و بیش از دو دهه کشتارهای اوایل دهه ۶۰، قاتلان و شکنجه‌گران فرزندان توده‌های مردم ایران که در رژیم بنام "جمهوری اسلامی" گردهم آمده‌اند، هنوز قدرت را در دست دارند و با تبدیل جامعه به زندانی بزرگ برای اکثریت عظیم مردم ایران، از دست عدالت که توده‌های رنج‌کشید و ستم‌کشیده ایران برای آنان بر پا خواهند کرد، گریخته و همچنان به شکار مخالفان ادامه می‌دهند. کار آنها به جانی رسیده است که ناراضیان حکومتی را نیز تحمل نمی‌کنند و آنان را یکی بعد از دیگری به زندان می‌افکنند و شکنجه می‌کنند. این جانپان کوچک‌ترین حقی برای مردم ایران قائل نیستند. آنها را از حقوق انسانی خود محروم کرده و جامعه را به نابودی، فقر، فلاکت و فساد کشانده‌اند. ادامه وضع کنونی برای مردم ایران ناممکن شده است. آنها برای رهائی از این وضع غیرانسانی، چاره‌ای ندارند مگر با اتکا به عنصر آگاهی و نیروی بی‌کران خویش، رژیم جمهوری اسلامی را هم به گورستان تاریخ بسپارند و بر خرابی‌های آن، جامعه‌ای انسانی و نوین بدون سرکوب، زندان سیاسی، شکنجه و مجازات مرگ و هر نوع مجازات و قانونی که شان انسان را هدف قرار می‌دهد، بنا کنند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) در هفدهمین سال قتل عام زندانیان سیاسی، ضمن گرامی‌داشت یاد و خاطره جان‌باختگان زندان‌های رژیم، یک بار دیگر با صدای بلند فریاد دادخواهی خود را علیه جانپان حاکم بر ایران بلند کرده و خواهان محاکمه تمام سران و کارگزاران رژیم جمهوری اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت است.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

۲۲ مرداد ۱۳۸۴ برابر با ۱۳ اوت ۲۰۰۵